

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“ v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 10. septembra 1915.

Št. 58.

Ruski poizkusi na besarabski meji brezuspešni.

Ko so zvezne armade zavzele Brest-Litowsk, prekoračile reko Bug na celi črti in na Ruskem-Poljskem porazile sovražnika, jim je bilo mogoče začeti ofenzivo tudi v vzhodni Galiciji ob Zloti Lipi. Tam so imeli Rusi naravne, dobre in utrjene postojanke.

Dne 27. avgusta se je pri mestecu Gologory ob Zloti Lipi začel strahovit topovski boj. Kako strašna je morala biti ta kanonada, izpovedo ujeti ruski častniki, ki pripovedujejo, da so z nedosegljivo preciznostjo padale granate iz težkih avstro-ogrskih topov natančno v ruske okope in vse uničevale in zasipale. Ruska hrabra divizija, ki se je tam borila in si je v vojski priborila primerek „železna“, kljub največjemu junaštvu ni mogla ostati v postojankah. Kar ni bilo ubitih, so se v neredu umikali nazaj.

Po izborni artiljeristični pripravi so prešli hrabri pešpolki k naskoku in boju na nož, vrgli ruske čete in tako prodrele rusko bojno črto pri Gologory. Tako so naše čete v vzhodni Galiciji napredovale in na severu vrgle Ruse nazaj čez mejo.

Rusi so uporabili zopet svojo staro taktiko in so začeli na južnem delu naše fronte ob izlivu Sereta v Dnjester hudo napadati. Pflanzner-Baltinova armada, ki brani tam naše postojanke, je pa vsakokrat točno odbila ruske napade. Rusi so udrli v naše strelne järke, pravi naše uradno poročilo, pa so bili v boju mož proti možu vrženi nazaj. Ob železnem zidovju Štajercev, Korošcev, Kranjcev in hrvatskih polkov, pravi vojaški sotrudnik „Tagesposte“, so se izjalovili vsi sovražni poizkusi, prodreti tam našo črto.

V severnem delu vzhodne Galicije med Tarnopolom (ob reki Seret) in ozemljem severovzhodno od Brodyja počasi napreduje armada Böhm-Ermollija.

V Volhiniji armada generala Puhallo po padcu trdnjave Luck nadaljuje svojo ofenzivo proti trdnjavi Rowno in Dubno. Tam so naše čete zadnje dni ujele kakih 30 oficirjev in 3000 mož.

Na samostanu Budzanov, ki leži sredi ruske bojne črte ob spodnjem Seretu, vihra že nekaj dni zastava z ženevskim križem. Če že ni mogoče misliti, da bi postavili Rusi vojno bolnišnico sredi bojne postojanke, je v tem slučaju vrhutega še dokazano, da so Rusi samostan močno utrdili, da imajo v njem dobro poljsko oporišče. Zato se pač nihče ne bo čudil, če bodo morda v kratkem ruska poročila pravila, da so naši dotični samostan kljub ženevskemu križu obstreljevali. Sovražnik zlorablja tu mednarodno pogodbo.

Dalje proti severu zaenkrat ni velikih bojev. Število ujetnikov v bojih za Grodno znaša nad 3600 mož. Trdnjava z vsemi utrdбами je v posesti nemške armade, ki je dobila tam 6 težkih topov.

Položaj Hindenburgove armadne skupine med Friedrichstadt ob Dvini in Mereču ob Njemenu (severovzhodno od Grodna) je neizpremenjen.

Rusko uradno poročilo.

V noči na 29. avgust je začel sovražnik ofenzivo od železnice pri Ekavu proti severu. To ofenzivo smo ob reki Misi ustavili. Severozapadno od Fridrihštata smo zavrnili sovražni poskus prekoračiti Dvino. Pregnali smo Nemce, ki so bili prišli čez reko, z desnega brega. Pri Fridrihštatu so izvršili Nemci 29. avgusta in naslednjo noč nekatere napade na naše mostišče s pomočjo orkanu podobnega artiljerijskega ognja. Vsi napadi so bili z velikimi izgubami za sovražnika odbiti. Na desnem bregu smo prešli v ofenzivo, ki se je tekom 30. avgusta uspešno razvijala. Na fronti med Vilijo in Njemenu ustavljamo sovražno ofenzivo kakor doslej. Ob gorenjem Bobru

smo 29. in 30. avgusta znova zavrnili nemške napade v prostoru Lipsk—Sidra. Na fronti med Grodnom in Gorodjecom ničesar novega. V prostoru Gorodjec smo zavrnili 30. avgusta dva sovražna napada.

Velika bitka pri Friedrichstadt?

Haag, 4. sept. „Daily News“ poroča iz Petrograda: Zdi se, da ima Hindenburg nad en milijon moštva in glavni del avstro-ogrške konjice. Zelo velika bitka se razvija na ozemlju pri Friedrichstadt, kjer se Rusi energično ustavljajo, severozapadno od Mitave so Rusi več ko deset sovražnih napadov odbili. Ob reki Bobr, zapadno od Grodna, so se morali Rusi vsled močnih bojnih sil, ki štejejo morda več kakor 200.000 mož, na fronti več kakor 12 kilometrov umakniti. S protinapadi, ki so bili podzvzeti ponoči z ojačenji, je bilo mogoče zavzeti zopet po osemurnem boju izgubljene postojanke; na obeh straneh so izgube strašansko velike.

Podlistek.

Čudne poti božje previdnosti.

Povestica, spisal Valerij Lozinski.

(Posl. Podravski.)

(Konec.)

In tako je preteklo kakih trideset let. Šmul se je že močno postaral, da bi ne bil mogel, kakor pravijo, misliti več na žentev. Pa še nekaj hujšega je doletelo betežnega starca. Jel je izgubljeni pri trgovini, izgubival je na najemščini, nekekrati mu je pogorel mlin in nekdanji bogatin je čez trideset let postal revež, in od nekdanjega imetja mu je ostalo samo toliko, da je mogel najeti krčmo na škofovem posestvu.

Pa tudi tu ga je zapustila sreča popolnoma; izgubljal in izgubljal je čimdalje bolj. Da, prišlo je celo tako daleč, da ni imel s čim plačati najemščine, in da bi bil moral zapustiti najeto krčmo.

V hudi stiski mu ni preostajalo drugega, nego napotiti se k škofu, ki je bil ravnokar imenovan in ga prositi usmiljenja za sebe in svoje otroke. Na njegovo srečo je novi škof bil do vseh jako prijazen in dostopen. Torej mu ni bilo pretežavno doseči zaslišanja.

Ko je pa stal pred škofom, postal je revni žid tako zbezan, da ni mogel dvigniti kvišku svojih oči. Samo priklanjal se je do tal ter nekako nerazumljivo jecljal svojo prošnjo.

In škof, ki še ni bil prileten, resen in veličanstven v svoji postavi, je poslušal pozorno prosilca in ga čimdalje pozornejše ogledoval. Nakrat pa se je radostno nasmeljal in stopivši bliže k tarnajočemu židu, spregovoril prijazno:

„Poglej me no dobro, moj Šmul!“

Šmul, začuden radi tega, da ga škof pozna celo po imenu, dvigne oči ter se prime za dolge brke.

„Aj vaj!“ zakliče, ves se tresoč, „to ste vi, aj, majne, munes,“ jame popravljati prestrašen, „ah vaj, hast du gewidzelt, to ste vi, jasno velmožni gospod krakovski škof!“

Škof pa se je smehljaj prijazno ter mu položil roko na ramo.

„Ali se še spominjaš, Šmul, kaj si mi obljubil pred tridesetimi leti?“

„Nu, čemu ne? rekel sem, kadar postanete velmožni gospod krakovski škof, da se hočem dati krstiti.“

„A, kaj sedaj praviš k temu?“ ga vpraša škof dalje.

„Nu, kaj jaz morem reči, jasno velmožni gospod,“ odvrne Šmul ter se zgrudi pred škofom na kolena. „Ako je gospod Bog tako ukrenil, pa nočem biti dalje žid, torej izvolite jasno velmožni krstiti mene in vso mojo rodbino,“ je dodal ter se udaril ob prsi.

In čemu dolgo praviti, kaj je temu sledilo? Pošteni Šmul je sprejel krščansko vero obenem z ženo in otroki, ki so se vsi dali od škofa krstiti.

Plemeniti škof mu je pustil v najemščino eno celo vas in kakor bi trenil, zapustila ga je

tudi nesreča. Čez par let si je nedavno revni najemnik pridobil zopet toliko denarja, da je na spomin svojega čudovitega spreobrnjenja zamogel pozidati v Krakovu lastno cerkvice.

Ta cerkev se je imenovala izpočetka „šmulska“ in po njej je tudi dobil ime ta del mesta, kjer je stala, „Šmulski“. Čez nekaj let pa se je ta naslov izpremenil v Smolenski, cerkev pa je dobila ime Device Marije na Smolenskem.

Oče in sin — sovražnika.

Zelo zanimiv in pretresljiv slučaj se je dogodil 7. avgusta blizu Podgore pri Gorici. Avstrijski oddelek, ki je naskočil italijansko postojanko, je šel z golimi bajoneti nad Italijane. Postojanka, ki so jo sovražniki dobro utrdili, je bila v četrt uri v naši lasti. Ko je bil juriš končan, so vojaki avstrijskega sanitetnega oddelka našli v neki jami dva vojaka, enega Avstrijca in enega Italijana, ki sta ležala v mlaki krvi, Italijan, star okoli 45 let, je imel v trebuhu avstrijski bajonet in Avstrijec italijanskega. Oba nasprotnika sta se zvijala v groznih mukah. Sanitejci so najprvo potegnili bajonete iz trupel in nato oba za silo obvezali. Oba so položili na skupno nosilnico. Iz ust avstrijskega vojaka, ki je bil star 20 let, se je izvil naenkrat bolesten vzdih: „Oče, oče!“ Tudi Italijan je odprl oči in zaklical: „Giuseppe, Giuseppe!“ Končno se je dognalo, da sta bila ranjenca oče in — sin, Oče, Tirolec, je pred leti zbežal v Italijo, kjer so ga sedaj vtaknili med vojake, sin pa je bil uvrščen med tirolske strelce. Po preteku pol ure je oče izdihnil, sin pa je umrl na obvezovališču.

Italijansko bojišče.

Italijani so na Tirolskem napadali planoto pri Lafraun in na Goriškem so ponovili napad na mostne utrdbe pri Tolminu. Pa njihovi napadi so bili brezuspešni, in delovanje Italijanov je nekoliko ponehalo.

Dne 4. septembra so začeli na doberdopski planoti živahneje delovati, pa popolnoma brez uspeha.

Po hudem obstreljevanju nekaterih mest po svoji artiljeriji vseh kalibrov so že predpoldne poizkusili ob cesti zapadno od Sv. Martina z različnimi sunki; vsi so bili odbiti. Naša artiljerija je med nazaj valovečim sovražnikom uničujoče delovala. Proti večeru je streljanje iz topov postajalo zopet hujše. Nato so sledili osamljeni infanterijski napadi, ki so se vsi z velikimi izgubami za Italijane ponesrečili.

Na južnem Tirolskem ste bili dve sovražni stotniji, ki ste napadli naše straže v Marco, pog-nani v beg.

Splošen vtis z italijanskega bojišča je, da so se Lahi za nekaj časa malo upehali. Vsled velikih izgub bodo primorani vpoklicati v nadomestilo nove letnike.

Italijanska poročila.

Italijanska poročila so neodkritosrčna in laž-njiva, da se morajo od naše strani venomer za-vračati. Zgodi se celo, da laško uradno poročilo pači naše poročilo in daje tako povod laškim listom, da na podlagi takih informacij psujejo. Cadornova poročila torej niso zanesljiva.

Cadornovo poročilo z dne 2. septembra se glasi: Sovražna artiljerija je nadaljevala obstre-ljevanje (mesta) Borgo v Val Sugana in je za-čela obstreljevati Roncegno, kjer je povzročila požare. Naša artiljerija je obstreljevala muni-cijsko skladišče na Anderter planini v Sextental in je povzročila eksplozijo. Uspešno je tudi ob-streljevala sovražno artiljerijo v See-bachtal nad trdnjavo pri Predilu. Tudi Kupa utrdbe Hermann severno od Bovca je bila zadeta. Sovražna baterija srednjega kalibra je izstrelila na železniško postajo v Korminu nekaj granat, ne da bi bila napravila škodo. V odseku Velikega Pala je bilo s poizvedovanjem naših čet proti sovražnim postojankam dognano, da so v neka-terih, od sovražnika pred kratkim izgubljenih strelskih jarkih ostala 103 trupla. Tudi na kraški planoti je sovražnik pustil nekaj okopov, pustil pri tem mnogo orožja in municije, ki so jo naše čete pobrale.

Z Balkana.

Srbija le deloma ugodila četverozvezi.

Frankobrod ob M., 4. septembra. (Kor. ur.) „Frankfurter Zeitung“ poroča iz Chiasso: Srbski odgovor na noto četverozveze je sedaj že došel udeleženiim zveznim vladam. Te varujejo za enkrat najstrožji molk. Vendar se je nekaj ujelo. Že pred nekaj dnevi se je glasilo, da hoče Srbija po dogovoru z Atenami razširiti svoje koncesije čez črto Vardar in odstopiti del nekdanjega vi-lajeta Bitolj, ki ga, kakor znano, Bolgarija za-hteva celega. Vendar pa tako srbska kakor grška vlada slejkoprej zahtevate, da njuni deželi tudi še zanaprej direktno mejite. Ne verjamejo, da se bo Bolgarija s temi koncesijami takoj čisto za-dovoljila, upajo pa nadaljevanje pogajanj pod de-lavnim vodstvom Venisela, katerega gospodarska pogodba s četverozvezo se smatra kot ugodno znamenje. Kako da četverozveza sedaj v Sofiji pritiska, kaže surova ošabna pisava lista „Corriere della sera“ kot organa konzulte nasproti Bolga-riji. „Corriere della sera“ ponuja najprej Bolga-riji cukrček z zagotovitvijo globokih starih simpatij Italije in četverozveze za bolgarsko stvar, grozi pa potem za slučaj, da bi Bolgarija hotela pri-klopiti se centralnima silama, z bičem in na-zadnje s koncem narodnega obstoja Bolgarije.

Odškodnina Srbiji.

Lugano, 4. sept. Po „Secolo“ vsebuje srbski odgovor na četverozvezo privoljenje, vrniti Bol-gariji del zasedenega ozemlja. Srbija da se naj zato prebogato odškoduje z avstrijskimi ozemlji.

Gospodarska pogodba med četverozvezo in Grško.

Atene, 3. sept. (Kor. ur.) Končna pogodba med zveznimi državami in Grško v zadevi grške trgovine in paroplovbe je bila podpisana. Grška se zavezuje, da z zakonodajnimi ukrepi zabrani vojni konterband. Zvezne sile ne bodo ovirale prostega izvoza tobaka in rozin v okrožju mej dosedaj v različne dežele izvažanih količin in bodo dovolile izvoz vsega izključno za notranjo potrebo Grčije določenega blaga iz Angleške in kolonij na Grško. Posledica pogodbe bo, da se grške ladje na vožnji iz luke v luko ne bodo več preiskavale.

Romunija ne dovoli prevoza municije.

Amsterdam, 4. sept. Reuter poroča: V izjavi, ki jo je romunska vlada zaradi nedovoljitve prevoza municije in orožja poslala centralnima državama, se glasi, da je vlada v svoji želji, varovati najstrožjo nevtraliteto, potrjena vsled vojnega stanja med Turčijo in Italijo, ker da obstoje med Romunijo in Italijo prijateljske zveze.

Vojna na morju.

Angleški parnik „Hesperian“ torpediran.

Lodon, 5. sept. Reuterjev urad poroča iz Queenstowna: Angleški parnik Allandove linije „Hesperian“ (10.920 ton) s 600 do 700 potniki na krovu, je bil včeraj zvečer pri Fastnet torpe-diran. Parnik se je potopil. Potniki prihajajo iz Queenstowna brez obleke.

Raznoterosti iz vojne.

Bratstvo Slovencev in Hrvatov v dejanju.

Neki Dalmatincev piše splitskemu „Našemu Jedinstvu“ med drugim sledeče:

„Brali smo v cenjenem „N. Jedinstvu“ o gostoljubju in ljubezni naših slovenskih bratov. Pisali so vam resnico. So okopi in postojanke, od katerih niso daleč hiše in kolibe slovenskih kmetov. Iz teh hiš nam vsi strežejo. Dajejo nam vodo in hrano, ako jo imajo, nekaterim oddelkom kuhajo sami kosilo in perejo perilo, ne da bi za to svoje delo zahtevali vinarja. Neka slovenska žena mi je odgovorila, ko sem ji pri prestavljanju našega oddelka iz okopa hotel nekaj darovati, da noče, saj ima tudi ona sina v Boki, kateri ji vedno piše o dalmatinskem gostoljubju. Tako so tudi naše matere ljubeznive z njihovimi otroki. Tej vrli ženi so nekateri naši vojaki poljubili roko, a ona je položila roke nad njihove glave in jih blagoslovila. Verjemite, takih prizorov je veliko, ganljivo do solz. V jarkih molijo zvečer naši vojaki. K njim se znajo priplaziti otroci iz bližnje vasice, kateri pravijo, da so jih poslali od doma, da z njimi molijo, da se vrnejo zdravi k svojim družinam. Veliko je srce tega naroda, a v nas dvojni ponos, da mu branimo domovino.“

Laško priznanje Hrvatom.

Kakor se vrag boji blagoslovljene vode, tako se Lahi boje Hrvatov. „Nobeden nas ni tako iz-mlatil in pretepel, kakor vi,“ je rekel neki ujet laški stotnik majorju Turudiju, poveljniku Dal-matincev po slavni zmagi pri P. A. Ko sta v tej bitki dva Laha ujela enega Dalmatinca, je zavpil drugi: „Drži ga, drži ga, ta velja za sto!“

Izgube na italijanskih oficirjih.

Lugano, 5. sept. Zasebna statistika nazna-nil o smrti oficirjev v italijanskih časnikiš šteje dosedaj kot padle 2 generala, 64 štabnih oficirjev, 138 stotnikov in 478 drugih častnikov.

Ruske izgube od začetka vojne do sredi avgusta.

Berolin, 4. sept. Po „Baseler National-Ztg.“ znaša število izgub na ruskih častnikih od za-četka vojne do sredi avgusta 1915: 223.172, od teh jih je 43.124 padlo, 161.443 je ranjenih, 18.605 jih pogrešajo. Skupna izguba na moštvu iznaša približno pet in pol milijona.

Izpremema v vodstvu ruske armade.

Petrograd. (Kor. ur.) Poveljnik 6. armade, generalni adjutant Ruski, je bil imenovan za vrhovnega poveljnika armad na severni bojni črti in poveljnik 4. armade, general infanterije Evert, za vrhovnega poveljnika armad na za-padni bojni črti.

Ruski pritisk na Bolgarijo.

Bukarešta, 4. sept. Po poročilu „Univer-sula“ iz Carigrada je ruska črnomska mornarica dobila povelje, naj bo pripravljena, da vdre v vodovje bolgarskega obrežja. V Odesi da se zbi-rajto številne čete in v luki da so za odhod pri-pravljeni z vojaštvom napolnjeni transportni parniki.

Podpora Japoncev četverozvezi.

„Temps“ je dobil iz Petrograda poročilo, da je dobil novi japonski zunanji minister Ishij od japonske vlade nalog, da se naj takoj poda v London in se po dogovoru z Greyem vrne preko Pariza, kjer biva sedaj japonski poslanik v Rimu, Hayashi, nazaj v Tokio. Od njegovega poročila da so odvisni dalekosežni sklepi. K temu izve „Temps“, da je predsednik ministrskega sveta, grof Okuma, po avdienci pri mikadu in po do-govoru s poslaniki četverozveze predsedoval seji najvišjega vojnega sveta. Kot prvi korak za

dejansko podporo, ki jo bo Japonska dala četvero-zvezi, je smatrati uporaba japonske industrije za orožje in municijo. Primerni finančni ukrepi se lahko napravijo, ne da bi se vprašal parla-ment, da se izogne izgubi časa.

Slovinci ob Soči.

Že so pretekli trije meseci, odkar stojim na straži proti verolomnemu sovražniku, ki je izmed vseh naših sovražnikov najslabši. To je dokazal meseca majnika. Nekega dne je prišlo namreč k nam nekaj beguncev, ki so bili čakali v Furla-niji na Italijana. Vsi preplašeni so nam pravili, kako Italijani postopajo s civilisti. Žgali so jim, da morajo klicati: „Živio kralj!“ Kdor tega ni storil, so ga nabodli na bajonete, ženske so posiljevali, župana in župnika pa so odvedli v ujetništvo. Oropali so vse, kar je imelo kako vrednost, potem pa so zbežali, ker jih je pregnala naša artiljerija. Tudi še drugi slučajji so se dogodili.

Lahi so se dolgo pripravljali na boj. Gledali smo in čakali, kje da so in kdaj da bodo prišli, pa jih od nikoder ni bilo. Šele okrog desetega junija smo jih videli, ko so vsi pijani prileteli čez neki hrib. Naše strojne puške so začele ro-potati, in vsi smo se pripravili v obrambo. Za četrt ure je bil uničen cel bataljon italijanskega 17. pešpolka, pri nas pa so ostali vsi zdravi. Za par dni pa smo šli prostovoljno gledat, kakšen pešpolk da je bil in kakšno orožje da ima. Po-brali smo vse orožje in strelivo,

Srečali smo se s sovražno patroljo, ki jo je pa takoj popihala.

Sedaj je pa drugače. Že šest tednov dan na dan in neprenehoma streljajo oddaleč in odbližu. Več ko tritisoč šrapnelov in granat nam pošiljajo vsak dan. Zrakoplov je hodil vsako uro,

je zmiraj metal bombe, in vsako uro je sovražnik poizkušal prodreti skozi naše jarke. Mi pa kot železni ležimo pred velikimi kupi ita-lijanskih trupel, ki širijo grozen smrad

vendar odbijemo vsak napad. Naša linija je še vedno na istem mestu, kjer je stala izprva. Polente Italijanu ne bomo pustili kuhati na naše zemlji.

Drugače nam pa gre prav dobro. Vsak dan dobivamo dober kruh, vino, cigarete, salame, sir, bonbone, skratka, vse imamo, če ni preveč huda bitka. Vročina je pa huda in nas voda več stane kakor vino.

Dne 5. avgusta nam je sam naš preljubljeni general Borojevič, ki je poveljnik naše armade, pripel zaslužne svetinje. Bilo nas je petnajst. Vsakemu je čestital in slovesno podal roko. Potem je v imenu našega presvitlega cesarja pohvalil našo hrabrost.

Drugi dan smo imeli slovesno sv. mašo in pridigo. Pa še tisti večer smo se podali zopet v boj.

Kadar smo na počitku, pojemo noč in dan kakor ptički. Miru pa nočemo prej, dokler ne bo zadnji pol-entar pred nami na glavi stal. Ob Soči tu v jarkih, na prostem in na kamnih, na razbiti zemljici moje srce še živi in pozdravlja vse slovenske prijatelje. Janez Piček.

Na bojišču, dne 10. avgusta 1915.

Dan slave za mariborski do-mobranski pešpolk št. 26.

Dne 26. avgusta je slavil mariborski domo-branski pešpolk št. 26 v svojem sedanjem biva-lišču obletnico bitke pri Zukowu. Polk je odko-rakal k vojni službi božji, h kateri je bil povab-ljen tudi divizionar. Vojni kurat Pinter je imel na vojake ginljiv nagovor, v katerem je navajal junaške čine polka v tem vojnem letu. Po kon-čani službi božji je divizionar ukazal enajsti stot-niji in polkovnemu pionirskemu oddelku stopiti pred fronto, da se jim posebno zahvali, ker so ti s svojim energičnim postopanjem dne 8. avgusta omogočili padec obmostne utrdbe pri Czernelici.

Divizionar je imel sledeč nagovor:

„Vojaki! Enajsta stotnija je izvršila slavni čin, ki ji za dolgo časa ugotavlja v zgodovini lepo znamenje. Pod vodstvom svojega hrabrega poveljnika, nadporočnika Rakuse, je kot prva vdrla skozi sovražne žične ovire. Kot prva stotnija v celem tretjem koru je izvršila nekaj, česar bi prej ne bili smatrali za mogoče. Pozneje je pro-stor, ki ga je izvojevala, držala in ga ni več za-pustila. Tudi današnji dan hočem v to porabiti, da izrečem zahvalo hrabrim polkovnim pionirjem, ki so z razdiranjem sovražnih žičnih ovir omo-gočili prodiranje enajste stotnije in tako veliko

k temu junaškemu činu pripomogli. Hočem jih staviti vsem za vzgled. Ta stotinja vam kaže, kaj vojaki, ki so navdahnjeni s posebno hrabrostjo, zmorejo. Prepričan sem, da bodo vse druge stotnije in strojnopuškini oddelki polka, če dobijo nalogo, isto ravnotako izvršili. V malo dneh bomo sovražnemu nasprotniku pokazali, kaj se pravi, našo armado napasti. Tam na gorah bomo zupanje, ki je ima do nas Njega Veličanstvo, opravičili in nobene pedi lastne zemlje žrtvovali. To vojaki, mi oblubite z istim klicem, s katerim bomo planili na sovražnika: Trikratni hura!"

Po tej slovesnosti je defilirala polk pod poveljstvom majorja Hausnerja, ki sedaj zastopa polkovega poveljnika, ki je na dopustu, polkovnika Schönauerja, pred divizionarjem.

O enakih junaških činih prihajajo ves čas poročila tudi o vseh drugih slovenskih in hrvatskih polkih, ki so se na vseh bojiščih borili kot najhrabrejši junaki. Naši generali, do katerih ima slovensko moštvo tako zaupanje vsled njihove pravicoljubnosti, pač znajo po zaslugi ceniti naše fante, može in ves slovenski rod, ki je vzgojil take junake. To nam je pa tudi poročilo, da slovenska kri v tej svetovni borbi ni tekla v potokih zastoj, ampak bo po končani zmagoslavni vojni naš prej tako omalovaževani narod prejel zaslužno plačilo, dejansko enakopravnost. To upanje navdaja vse naše moštvo in naše častnike in jih podžiga k nezasišanim junaškim činom. Ravno mali in najmanjši narodi v državi so se najsijajneje izkazali. Slava jim in varstvo zanje!

Steckenpferd-

Illijnomlečnato milo

slej ko prej neutržno za racionalno oskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 1 K se dobiva povsod.

Ogri in Hrvatje se poklonijo cesarju.

Dne 2. septembra se je ogrsko-hrvatsko poslanstvo pod skupnim vodstvom grofa Tisze pripeljalo na Dunaj v Schönbrunn, da se v slavnostno okrašenem Dunaju, zavitem v cesarske, hrvatske in ogrske zastave, poklonijo častitljivemu vladarju. V 250 kočijah se je vozilo nad 470 članov poslanstva v sijajnih narodnih nošah. Cesarja je nagovoril grof Tisza, ki je povdarjal, da je poklonstvo izraz prekipevaloč ljubezni do vladarja. Ogrsko-hrvatski narod je pozabil na vse, kar nas je prej ločilo, in zato smo zmagoslavni. V enakem sijaju blešči ogrska in hrvatska zvestoba, ogrsko in hrvatsko junaštvo. Razmerje med obema državama monarhije se je ob uri izkušnje sijajno obneslo. Z oblubo, da se bomo naukov tega velikega časa držali tudi po vojni, zahvaljujemo Boga, da je dal Vašemu Veličanstvu v teh dneh doživeti sijajno zmagovo Vašega življenjskega dela, in molimo, da bi Vaše Veličanstvo po srečnem izidu vojne in poštenem miru še dolgo ohranil v blagor Vaših narodov. (Sledili so viharni eljen- in živio-klici.)

Cesar je v svojem odgovoru izrekel obžalovanje, da mu vladarske dolžnosti od izbruha vojne niso dopuščale, da bi prišel v Svoje ogrsko glavno in prestolno mesto. Toliko večje je Njegovo veselje, da so prišli zastopniki municijev Ogrske in njenih podružnih dežel skupaj. Gani! Ga je izraz poklonitve kot ponovno sijajno razodetje zvestobe in udanosti ogrskega in hrvatskega naroda, in največje veselje je delo sprave med narodi in podedovane vojne vrline Ogrov in Hrvatov v tej orjaški borbi. Cesarjeve besede so vzbudile veliko radost.

Potem je imel cesar cercele in ga je pri tej priložnosti nagovoril tudi hrvatski ban baron Škerlec, povdarjajoč, da tolmači čustva neomajne zvestobe in udanosti celega hrvatskega naroda do vladarja; to da stori še posebno zato, da ob tej ganljivi slovesnosti izpolni želje hrvatskega naroda, da pozdravi Njega Veličanstvo v hrvatskem maternem jeziku.

Cesar je odgovoril: Zahvaljujem se Vam, da ste prišli in mi dali priliko, da izrazim svojo zahvalo za izredna dela in vztrajno držanje Hrvatov v teh težkih dneh. Še enkrat se zahvaljujem Hrvatom iz polnega srca in računam nanje tudi v bodočnosti.

Deputacijo je pozdravil tudi župan dr. Weisskirchner, ki sta mu odgovarjala budimpeštanski župan dr. Barczy in zagrebški župan Holjac.

V zmagovalnem znamenju zlatega klasa

Ko so se po razsežnih poljih naše blagoslovljene domovine svetila naša žitna polja v svojem zlatu, znamenju zrelosti in valovila semtertja ter naznanjala dan, ki oskrbuje avstrijske narode z

novim krušnim žitom, tedaj so se radovali meščani in kmetje. Vzdržali smo v kljub sili in nevarnosti.

In ko so se potem vračali težko naloženi vozovi pod kozolce in skednje, spremljani od veselih žanjic, je postalo veselo upanje trdna zavest: Izstradanje smo zmagovito prestali! To najnevarnejše orožje naših sovražnikov, se je zdrobilo na moči avstrijske grude, na marljivosti avstrijskih kmetov in ker so se ti zavedali svoje dolžnosti. Pa tudi drugo občinstvo je s štedljivostjo storilo svojo patriotično dolžnost in nadomestilo, kar je bilo lani manj žita.

Polni skednji in klopotanje mlinov naznanjajo sedaj, da je avstrijsko narodno gospodarstvo pripravljeno, da tudi še nadalje vodi gospodarski boj, dokler ne bodo na bojišču pod modrim vodstvom naši junaki sovražnika premagali. Zmaga z našim gospodarskim orožjem je že priborjena pred tistim velikim zgodovinskim trenotkom, ki naznanja avstrijskim narodom z njihovo močjo doseženi mir.

Ta brezdvomen uspeh produktivnosti avstrijske zemlje je c. kr. poljedelsko družbo na Dunaju napotilo, da pri vseh posameznih poljedelskih organizacijah vseh dežel, ravnotako tudi v sedežu njihovih okrajnih in krajnih društev pod naslovom „v zmagovalnem znamenju klasa“ vzpodbuja, da se napravijo shodi, na katerih se proslavi ta veliki in važni trenotek v boju z našimi sovražniki.

Kot trajno spominsko znamenje izdaje vojnopomožni urad c. kr. notranjega ministrstva znak (iglo), ki predstavlja zlati klas z napisom, ki se je za posamezne dele dežel napravil v dotičnem deželnem jeziku, torej za slovenski del Koroške s slovenskim napisom. Ti znaki naj se povsod prodajajo ob nameranih shodih in zahvalni božji službi, pa tudi s tem, da se prirejajo prodajni dnevi. Čisti dobiček se bo porabil deloma za splošno vojno oskrbo, deloma za pospeševanje poljedelstva, tako da se bodo iz teh dohodkov podeljevali štipendiji in študijski prispevki sinovom padlih in v vojni pohabljenih kmetov, da se izšolajo v poljedelskih strokovnih šolah.

Korporacije, ki hočejo ob imenovanih shodih ali s prirejanjem prodajnih dni v interesu patriotičnega namena prodajati ta znak, naj izvršijo svoja naročila in sicer z ozirom na tehnične težave izdelovanja in odpošiljanja prejkoprej pri vojnopomožnem uradu c. kr. ministrstva za notranje zadeve, Dunaj, I., Hoher Markt.

Propaganda za to misel, ki so jo dosedaj razvili kulturni sveti in kmetijske družbe, je že obrodila bogat sad, ker ne samo iz dežel, ki pridelujejo žito, iz Češke, Moravske, tudi iz alpskih dežel, predvsem iz zelene Štajerske, iz Solnograškega in Tirolskega, celo iz Galicije in Bukovine so v velikem številu došla naročila znakov s klasom, da je že danes dokazano: Misel žetvene zmage je v vseh delih Avstrije našla najboljši odmev.

Prvi shod je priredila c. kr. poljedelska družba na Dunaju v zbornici deželnega zbora dne 4. sept. Temu bodo sledili še drugi shodi po monarhiji. „V zmagovalnem znamenju klasa“ se bodo državljeni združevali in v tem znamenju bomo zmagali.

izborna se je obneslo za vojake v vojski in sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gihtu, influenci, prani, vratni in bolesti v hrčtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. capitel compo.

Nadomestilo za **Sidro-Pain-Expeller.**

Steklenica kroj. — 30, 1'40, 2'—

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri zlatem lovu“, Praga, I., Elizabetina cesta 5.

Dnevno raspošiljanje.

Dnevne vesti.

Kadet Žiga Kastner †. Oh, to je pa hudo, sem vzkljnil, in grenke solze so mi silile v oči, ko sem bral v zadnjem „Miru“ prežalostno novico o slovenskem učitelju Žigi Kastnerju. Tak značaj, tak kremenit, izvrsten, naroden, krščanski mladi mož! In tam leži sedaj, pokopan v Galiciji, daleč od preljube slovenske domovine, katero je tako iskreno in značajno ljubil. Vrlega gospoda sem poznal že par let, in daj ko sem ga poznal, bolj sem ga spoštoval. Na Važenbergu, v župniji Št. Jurij na Vinogradih, je ožji domači kraj padlega junaka. Tam stoji daleč okrog znana Stefanova hiša. Tam je rajni Žiga pri svojem starem očetu preživel večji del svoje mladosti in

vsakoletnih počitnic. Stari oče, ki smo ga položili zadnjo zimo k zasluženemu počitku, je bil skrben gospodar in mož krščanske in narodne zavesti. Različni slovenski časniki od „Čebelarja“ do „Slovenca“ so se brali pri Stefanu. Tam se je navzel rajni Žiga, tudi že po svoji materi dobro vzgojen, značajnosti in zvestobe, ki diči vse verne Slovence, zvestobe do vere, do naroda in do presvitlega vladarja. Dasi ravno še mlad, saj je dopolnil komaj dobrih dvajset let, pa je bil poln močatosti, in če tudi resen, nad vse prikupljivega značaja, da ga je moral vzljubiti vsakdo, kdor ga je poznal. Uril si je svojega duha, da bi mogel enkrat darovati svoje lepe dušne zmožnosti za blagor svojega ljudstva. Pa tudi telesne izobrazbe ni zanemarlil. Kot čvrst Orel je vadil svoje telo, zato pa je bil prav krepke in razvite postave. Da, koliko misli, koliko lepih načrtov, koliko dobrih sklepov pokoplje ena sama taka-le sovražna krogla, ki zadene v srce! Mili Bog, sprejmi te žrtve našega naroda in podeli mu lepšo bodočnost! Saj na to so mislili, za to so se pripravljali. In lahko bodo počivali naši junaki, če bodo gledali svoj narod v sreči in časti. Zato so darovali mlado svoje življenje. Zadnja Žigova dopisnica, ki mi jo je pisal 1. avgusta (10. pa je že padel), se glasi: „Častiti gospod! Leto je preteklo, kar služim cesarju. Z velikim veseljem čitamo o ponesrečenih napadih polentarijev. Naš tukajšnji sovražnik je čisto de-general (to je, zgubil je značajnost). Dosti jih pride in se udajo. Z narodnim pozdravom! Žiga.“ Narod tudi Tebe pozdravlja, dragi Žiga, in Ti želi mir pri vzorniku vseh vzorov in blagih dejanj — pri vsesvetem Bogu.

Duhovske vesti. Župnija Št. Ilj ob Dravi je dne 6. t. m. nastopil č. gosp. župnik Ivan Nagel. Župnija Obirsko je podeljena č. g. Francu Mikula, dosedaj provizorju v Št. Ilju ob Dravi.

Odlikovanje. Vojaški zaslužni križec 3. razreda z vojnim okraskom je podeljen stotniku Alfonzu Žerjavu od 17. pp.

Na italijanskem bojišču je umrl junaške smrti praporščak Julij Dernovšek, zadet od granate. Prišel je šele pred kratkim s severnega bojišča, kjer si je priboril obe srebrni hrabrostni svetinji. Doma je bil v Mariboru.

Imenovanje v armadi. Za vojaškega veterinarja je imenovan enoletni prostovoljec Anton Močilnik.

Slovesna dekoracija junaka iz trdnjave Hensel. V nedeljo, 5. t. m., je bil v Celovcu slovesno dekoriran korporal trdnjave Hensel Miha Ivanuša s srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda. Ivanuša je štajerski Slovenec iz Ptujja in je bil pri junaški brambi trdnjave Hensel ranjen na desnici. Odlikovanje se je izvršilo po slovenski vojaški sv. maši, ki jo je daroval o. Lovro Novak iz reda oo. kap. C. kr. štabni zdravnik domobranske bolnišnice je odlikovancu pripel odlikovanje in je imel pri tem navdušen, patriotičen nagovor.

Odlikovanje. Dne 5. t. m. je izročil poveljnik na celovškem kolodvoru, gosp. nadporočnik Hugo Karplus, četovodji g. Francu Karnerju od 7. pp. veliko srebrno hrabrostno svetinjo.

Odlikovan finančni nadpaznik. Naša finančna straža na meji je storila vso svojo dolžnost. To potrjuje dejstvo, da je bilo že lepo število uradnikov pri finančni straži za junaško zadržanje pred sovražnikom odlikovanih ali pa so umrli junaške smrti za domovino. Tako je bil 1. t. m. odlikovan nadpaznik Tomaž Kušer od na bojišču se nahajajočega oddelka finančne straže Pontabelj v navzočnosti vseh še navzočih tovarišev tega oddelka za svoje hrabro zadržanje pred sovražnikom, ki ga je dokazal povodom nekega poizvedovanja, s srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda.

Italijanski vohuni. Razglas poveljujočega generala na Koroškem pravi, da znamenja kažejo, da imajo italijanski vohuni sredstva, ki jim omogočujejo, da poročajo nasprotniku v par urah. Kdor izsledi tako sporazumno sredstvo in da poročilo, ki omogoči prijeto storilca, dobi 5000 K nagrade.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil medicinec Josip Hebein iz Zilske doline. Na bojišču se je nahajal deset mesecev.

Mala južina za ranjence. Gdč. Frančiška Piček iz Št. Ilja ob Dravi je z novo zbirko v svoji domači občini že vdrugič dobro pogostila 100 naših vrlih ranjencev v Lochsovi gostilni pri vojaškem plavališču ob Vrbskem jezeru. Nekaj kupic piva, lep kos maslenega kruha ter cigare in cigarete so vojakom dobro dišale in so se ljubezni gostitelji za njen trud in požrtvovalnost najpri-srčneje zahvaljevali.

Skrbite za pravilne legitimacije! V Celovcu ste pred par dnevi prišle obiskat ranjenega vojaka mati in sestra. Prišli ste od daleč iz Spodnjega Štajerskega in ste se vozili s polovično karto, ker ste imeli legitimacijo od okrajnega

glavarstva. Ves odvišni denar ste pustili vojaku v bolnišnici in ohranili le denar za polovično karto. Te pa niste dobili in vrh tega še niste mogli zvedeti, zakaj da ne dobite polovične karte, ker službujoča uradnica

ni znala slovensko. Šele neki gospod jima je iz prijaznosti v njuni zadregi raztolmačil, da nimate pravilne legitimacije, ker na njej ni bilo pripombe, da je izdana v svrhu obiska ranjenega vojaka-sorodnika. Pazite torej, da boste imeli pravilne legitimacije in se tako izognete takim sitnostim.

General Borojevič pohvalil slovenske pevce. Z goriške bojne črte piše četovodja Blaž Ferlež „Slov. Gospodarju“: Dne 26. avgusta je na bojni črti, kjer se borijo naši

vladal dokajšen mir. Italijan je prejšnji dan po naši vrli artiljeriji dobil take debele in krepke pozdrave, da si naslednje dni ni upal na svetlo. Moj oddelek je bil prost. Naš g. poročnik, vrla kranjska korenina, nam je sporočil, da si lahko kako veselo zapojemo. In kakor na povelje so se zbrali naši vrli fantje in možje, večinoma Muropljci (trije od Sv. Križa) in zaorila je tja za divno Sočo veličastna pesem: „Slovenec sem!“ Vedno večji je bil krog pevcev. Celo nekateri častniki so nam pomagali. Veličastno so donele besede te lepe naše narodne pesmi: „Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala.“ Tej pesmi je sledila Gregoričeva: „Rože je na vrtu plela...“ Naše pesmi glas je odmeval gotovo pol ure daleč. Kar nenadoma pa se pojavi za nami četa višjih častnikov. Glas pesmi je prenehal. Bližal se nam je sam vojskovodja, naš oboževani general Borojevič. Vsi smo se postavili v vrsto in salutirali. General pa je veselo zamahnil z roko in rekel v naši materinščini: „Le naprej, fantje slovenski! Lepa je slovenska pesem. Le nadaljujte!“ In zopet je odmevala slovenska pesem po goriških poljanah...

Odredba deželne vlade glede potnih listov za ovce. C. kr. deželni predsednik koroški je z dne 20. avgusta 1915 raztegnil veljavo odredbe z dne 11. junija 1915 glede izdajanja živinskih potnih listov za živino in svinje za čas vojne tudi na ovce. V obrambo kužnih boleznih imajo pravico izdajanja potnih listov za ovce, če imajo biti te spravljene preko meje Koroške, politične okrajne oblasti dotičnega kraja, kjer so živali. V ostalem veljajo tudi glede prevoza ovce za čas vojne določbe deželnega predsednika z dne 11. jun. 1915 glede izdajanja živinskih potnih listov za živino in svinje.

Izkazi darov, poslani „Slovenskemu odboru v Celovcu.“ Za koroške pohabljenе vojake: zbirka vlč. g. Štefana Bayerja, župnika v Grabštanju, 13 K; za „Rdeči križ“: Marija in Genovefa Mak v Slov. Plajberku 12 K; župnijski urad v Slov. Plajberku zbirko 17 K 76 v, neimenovan 24 v.

„Proč od Rima.“ Svoj izstop iz katoliške cerkve sta prijavila Marka Jereb, narednik c. kr. prostovoljnih strelcev, in gospa Grete von Guttenberg, soproga vladnega koncipista.

Ustreljen po naglem sodu. Črnovojniški infanterist Marka Mack od c. kr. domobranskega pešpolka št. 4, je bil od sodišča c. in kr. poveljstva etapne skupine št. 10 zavoljo bojzljivosti in dezerteriranja po naglem sodu obsojen v smrt z ustreljenjem. Sodba je bila od pristojnega poveljnika potrjena in 31. avgusta ob 7. uri izvršena.

Sedem smrtnih obsodb. (Kor. ur.) Po večtedenskem trajanju je bila pri dunajskem c. kr. domobranskem divizijskem sodišču končana pravda, ki jo je vodil nadporočnik-avditor dr. Peutelschmied, zoper državnega poslanca Dimitrija Markova in deželnosodnega nadsvetnika dr. Vladimira Kurylowicz, nadalje zoper advokata dr. Cirila Czerlunczakiewicz iz Przemysla, dr. Janka pl. Drohomplecki iz Zloczowa in zoper posestnika Tomaža Diakow iz Werbiaza in ključavničarja Gabrijela Mulkiowicz iz Kamionke Strumilowe, vsi pristaši rusko-narodne stranke, nadalje zoper dopisnika „Nowoje Wremje“ Dimitrija pl. Jančewicki. Obtožba, ki jo je zastopal nadporočnik-avditor dr. Wunderer, se je glasila na veleizdajo in zločin zoper vojno silo

države. Vseh sedem obtožencev je bilo obsojenih v smrt na vešalih.

Od slovenskega čebelarkega društva za Koroško. Dodatno k naznanilu društva radi sladkorja, ki se nahaja na 3. strani zadnjega „Mira“ (št. 57.), se še naznanja: 1. ker tovarne nikakor nočejo poslati sladkorja drugače kakor proti predplačilu, vpsolati se mora društvu ob enem z naročitvijo ves denar (ne samo del istega). Kdor bi bil med tem že del odposlal, pošlje naj torej še ostanek. 2. Sladkorna centrala je že med tem ceno za par vinarjev zvišala. Zato je vpsolati za 100 kil 66 K in za 50 kil 33 K. 3. Vpošljite naročilo in denar vsaj do dne 20. septembra. 4. Na „Slovensko osrednje čebelarstvo za Kranjsko“ v Ljubljani ne pošiljajte radi sladkorja ne pisem in ne denarja. Naslov za vse pošiljatve je: Josip Jekl, pošta Galicija na Koroškem.

Šmarjeta pri Velikoven. (Ignacij Woshtar), kadet nekega gališkega polka, dobroznani odlični slovenski visokošolec, je bil 21. julija neranjen njet na ruskem bojišču. Tako je sporočil njegov tovariš kadet Dobromilski župnemu uradu v Šmarjeti. Že enkrat mu je pretila huda, ko je bil ujet celo njegov sluga, sam pa se je bil še rešil. Mili Bog ohrani pri ljubem zdravju značajnega mladeniča v blagor naroda in domovine in v veselje svojih dobrih starišev!

Solčava. Tukaj smo pokopali dne 26. m. m. Jerneja Sušnik, prevžitarja v Solčavi. Bil je naročnik Vašega cenjenega lista od početka, ko je začel izhajati. Rodil se je pokojnik leta 1835. v župniji Gojzd na Kranjskem, prišel kot 18 leten fant v Solčavo, l. 1855. je bil k vojakom vzet. Leta 1859. se je udeležil vojske na Laškem in l. 1866. je bil v Ljubljani kot vaditelj vojaških novincev pri c. kr. 7. lovskega bataljonu. Potem je zopet prišel kot služabnik v Solčavo, kjer je ostal kot tak do svoje sive starosti. Bil je priden in zvest v svoji službi, kar kaže, da je od začetka svojega bivanja tukaj le pri štirih gospodarjih služil. V svoji zadnji službi je bil 34 let. Brati se je učil še le pri vojaki in je imel veliko veselje do čitanja. Od časopisov je imel kot prvega „Brenčelna“, ko je pa počel izhajati „Mir“, je istega naročil in mu bil do zadnjega zvest naročnik. Tudi „Domoljuba“ in „Bogoljuba“ si je takoj, ko sta lista začela izhajati, naročil. N. p. v. m.!

Književnost in umetnost.

Koledar za slovenske vojake za leto 1916. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru je ustregla slov. vojakom, ko je izdala „Žepni koledar za slovenske vojake za leto 1916“. V koledar so sprejeti tudi zadnji štirje meseci l. 1915. Koledar vsebuje celo vrsto praktičnih člankov in spisov, ki dajejo važna navodila za vojake in njihove svojce, kakor razprave: Državne podpore za družine mobiliziranih; pokojnine za vdove in otroke v vojski padlih vojakov itd. Koledarju so pridejane tudi primerne molitve, s čemer bo našim vojakom zelo ustrezno. Koledar ima zelo ročno žepno obliko, obsega 80 tiskanih strani in ob koncu je še poleg vezanega 48 listov praznega papirja za zapiske. Vezan je v močno platno. Vsakemu iztisu je pridejan 1 svinčnik. Stane s poštnino vred 1 K, brez poštnine 10 vin. manj. Opozarjamo, da se na poštno nakaznico ne sme pisati drugega kakor naslov. Koledar toplo priporočamo.

Za vse izraze sočutja, ki se nam je ob bridki naši izgubi mnogovrstno izkazalo, izrekamo najiskrenejšo zahvalo.

Rodbine: Kastner—Scheinigg—Pöck.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškate hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 4'50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porcijo zastoj. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoiji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grolich,
Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Vinske sode, pripravne za mošt, od 80 do 300 litrov, ima na prodaj **Ivan Hochmüller, Beljak,** Italijanska cesta 15.

500 kron!

Vam plačam, če Vaših kurjih oces, bradavic, trde kože ne odstrani Ria balzam v 3 dneh brez bolečin s korenino vred. Cena lončku z zajamčujočim pismom K 1'—, 3 lončki K 2'50, 6 lončkov K 4'50. **Kemeny, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/8, Ogrsko.

Drva, mehka, kakoršnekoli dolgosti, tudi kraj-nike (žvarce), kupi na vagone po železnici **I. Hochmüller, Beljak,** Italijanska cesta 15. Ponudbe s ceno. Kupim tudi vsako množino surovega masla (putra) in spreša (skuta, sir) in sveža jajca po dnevni ceni.

Suhe gobe in brusnice

(rdeče črnice ali randlovje)

kupuje po najvišjih cenah

Peter Mory

trgovec v Šmihelu nad Pliberkom.

Tržne cene v Celovcu

2. septembra 1915 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)		
	od	do	K	v	
	K	v	K	v	
Pšenica					
Rž					
Ječmen					
Oves					
Turščica					
Proso					
Pšeno					
Ajda					
Leča					
Fižola rdeča					
Repica (krompir)	12	—	14	—	
Deteljno seme	—	—	—	—	
Seno, sladko	7	50	9	—	
„ kisló	6	50	8	—	
Slama	6	—	7	—	
Zelnate glave po 100 kosov					
Repa, ena vreča					
Mleko, 1 liter	—	30	—	—	
Smetana, 1 „	—	90	1	10	
Maslo (goveje) . . . 1 kg	3	80	—	—	
Surovo maslo (putar) 1 „	4	—	—	—	
Slanina (špeh), povoj. 1 „	4	50	6	60	
„ „ surova 1 „	4	30	5	40	
Svinjska mast . . . 1 „	3	60	5	20	
Jajca, 1 par	—	22	—	—	
Piščeta, 1 „	4	—	8	—	
Race	—	—	—	—	
Kopuni, 1 par	—	—	—	—	
30 cm drva, trda, 1 m ² .	3	50	—	—	
30 „ „ mehka, 1 „	3	20	—	—	
Ž i v i n a	Počrez	100 kilogramov		Prignalo	Prodalo
	od do	od do	od do		
v k r o n a h					
Konji					
Biki					
Voli, pitani	—	—	260	—	1
„ za vožnjo	—	—	—	—	—
Junci	—	—	—	—	—
Krave	700	1400	230	250	52
Telice	800	—	240	—	4
Svinje, pitane	—	—	—	—	—
Praseta, plemena	32	160	—	—	150
Ovce	—	—	—	—	—

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.